

[Steen.]

For så står den uløste rebus, jeg nævnte i første omgang, tilbage.

Det ærede medlem hr. Weikop brugte ordet „statsskib“. Det er et godt navn: „statsskib“; det er glimrende til et bestemt formål, men det afslører på den enkleste og simpleste måde, hvad der i virkeligheden er meningen med den forestilling, der er opført her i dag, hvis den i det hele taget har nogen mening, nemlig at pådutte os andre, at vi foretrækker statsdrift fremfor den velsignede private drift, hvad der intet har med sandheden at gøre. Under skiftende regeringer, også under den venstre-konservative regering, har der aldrig været antydning, at vi skulle holde op med at sejle på Grønland og overlade det til private. Det er noget, man finder på nu, det passer til tilfældet, og for så vidt erkender jeg, at „statsskib“ er en udmærket opfindelse. Jeg havde nu ikke tænkt mig, at skibet skulle døbes allerede i dag, men det skal altså hedde „statsskib“. Praktisk er der ingen vanskeligheder, for jeg tror ikke, at navnet er optaget; men hvorfor er man ikke startet med at bruge det navn? Der har været lejlighed nok, der har været masser af statsskibe. Det kunne ikke falde nogen ind, fordi det var noget pjank, men nu passer det ind i situationen. Jeg tror nu ikke, det kommer til at hedde det. Der er så mange gode grønlandske navne, som vi har brugt til den flåde, vi har. Der er også tradition for, at man døber skibe med navnet på mennesker, der har udført værdifuldt arbejde i den grønlandske handels tjeneste. Hvis der skulle mangle et navn til den tid, kan jeg godt lancere et, vi kunne jo kalde det „Johannes Kjærbøl“.

Aksel Larsen: Jeg vil håbe for det ærede medlem hr. Weikops skyld, at hans forslag om, at man skulle sælge kontrakten, skal opfattes som en bevidst spøgefuldhed fra det ærede medlems side og ikke på nogen som helst anden måde.

Det hører heller ingen steder hjemme at sige, at man kan ikke diskutere med Aksel Larsen, for han vil have statsdrift, det har han tydeligt givet til kende. Det, jeg har givet til kende, er, at i dette tilfælde ville jeg finde det fuldkommen meningsløst, en forrygende galskab, om staten gav sig

i lommen på private skibsredere, hvad angår farten på Grønland. Jeg har givet til kende, at jeg mener, at det er givet, at staten bør have en væsentlig del af den flåde, der besejler Grønland, og ikke være henvist til udelukkende at chartre private skibe. Det er noget helt andet end det ærede medlem hr. Weikop tillægger mig.

Der er nu stillet dagsordensforslag af venstre og de konservative om, at der skal nedsættes et udvalg, der skal arbejde hurtigt og modtage oplysninger. Det er et aldeles glimrende dagsordensforslag, som jeg ikke kan have noget imod. Jeg forstår i øvrigt, at kontrakten står ved magt. Men er det det hele, der skal komme ud af dette: et begravelsesudvalg? Skulle der ikke have stået i dagsordensforslaget, at dette udvalg skulle afgive en beretning til folketinget? Kunne de ærede medlemmer ikke tænke sig at føje det til, for ellers er det hele meningsløst?

Victor Gram: Jeg finder ikke anledning til på nuværende tidspunkt at gå ind på det, der i virkeligheden er det principielle i denne debat, nemlig om staten for at opfylde sit ansvar fortsat skal bygge skibe, eller om man skal lade dette ansvar overgå til det private erhvervsliv med alle de risikomomenter, det indebærer. Jeg skal undlade dette og blot henvise til de principielle synspunkter, jeg fremførte i mit første indlæg: at jeg har ikke nogen som helst tillid til, at det danske erhvervsliv, det private erhvervsliv, i kritiske situationer vil handle ud fra andet end egne private interesser og lade de rent samfundsmæssige interesser i stikken. Ud fra den frygt, jeg har for dette, må jeg bestemt hævde, at vi må fastholde vore muligheder for at sikre den grønlandske befolkning.

Det andet spørgsmål, bygningen af skibet og dets videre skæbne, fortsætter vel sin rolige og solide gang. Jeg har imidlertid klart indtryk af, at der er nogle, der savner oplysninger i denne sag, og mit parti kan ikke have det fjerneste imod i et udvalg at give dem lejlighed til at stille spørgsmål til ministeren eller til andre.

Ministeren for Grønland (Kjærbøl): Det ærede medlem hr. Weikop bestred rigtigheden af min udtalelse om, at der ikke ville